

Καὶ σ', ὅτε μαρμαλέσκεις ὑπέρτατον εὐχος ἀξένων
βουλῆς, εἶτε μόρος· γῆς δ' ἀλάωσε φάνους.

ΑΛΛΟ

"Ορφείον τὸ πάροιθε κάρη προσεπήνατο Λέσσου
ἡϊσσιν, Μουσῶν καὶ σφιν ἐνήκε μέλος,
ἔνθεν ἐπὶ αρσκάλῃ περιμήκει λᾶς αἱεῖδει
Οἰαγρηγάδου μάρσιμον αἴμαυλίην·
σὸν γεραρὸν δὲ κάρηνον, ἀνερ χυδιστατε, τύμῳ
χρίμψαν, ἔπνευσε μένος κεδὴν ἀσιδοσύνης.
Οὐκ ἄρα μουσοπέλων θηγητὸν ἐύθροον ἔθνος
εὐχος σὸν λᾶσαν ἡναφὸν, ἔθηκε λάλον.

ΑΛΛΟ

Κλαύδιος αἰσιόμητις ἐπήρχεσεν ἦμαρ ὁλέθρου
ἀνδράσι νηρίθμοις ἥσι δικασπολίγες·
τῷ κεν ἀτεμδομένη νεκύων ἵos ἔννεπεν αἰσα·
πότιμον ἀναπλήσεις ἀντὶ τέσσων μερόπων.

ΑΛΛΟ

Κλαύδιος, σῶ μορέντι πολύστονα δάκρυα τύμῳ
αἰλιγον ὠτόμηγην δῶρον ἐπιπρόμεν·
ἀλλὰ τεὸν, πολύαινε, μεγήρατον ἔργαθε κῦδος,
κῦδος γηθοσύνην πνεῦσαν ἀκηχεμένοις·
ἐν δειῃ κραδίῃ θυμαλγέα δάκρυα λείων,
ἥ γελάων, τίσω φωτὲς ἐπιφροσύνην;
Δάκρυα, τέκνα γάου γήθους τε μελίφρονος ἥκει
δέξιο τάπερ ποθέεις, ἀμφοτέρωσε κλέος.

